

Sygn. akt I C 484/18 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2018 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko N. L.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1871,11 zł (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt jeden złotych 11/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym od kwoty 1704,87 zł od dnia 09.02.2018 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 47 zł (czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczyła powództwo przeciwko N. L. o zapłatę kwoty 1 871,11 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1 704,87 złotych od dnia 09.02.2018r., tj. od dnia wniesienia pozwu, do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że strony łączyła umowa pożyczki nr (...) zawarta 17 września 2015 roku. W oparciu o wskazaną umowę powódce przysługuje względem pozwanego wymagalna i niespłacona wierzytelność dochodzona niniejszym pozwem, na którą składa się:

- kwota 1 704,87 złotych – tytułem niespłaconego kapitału pożyczki,

- kwota 166,24 złotych – tytułem skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych do dnia 08.02.2018r.

Nadto powódka wskazała, że 16 sierpnia 2017 roku skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty, zaznaczając, iż w przypadku braku możliwości dokonania jednorazowej spłaty należności, istnieje możliwość zawarcia ugody/porozumienia w spłacie wymagalnego zadłużenia. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 15 marca 2018 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k. 6).

W przepisany terminie sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty wniósł pozwany N. L., zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniósł o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut: nieistnienia roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości, nieudowodnienia należycie roszczenia, nieudowodnienia legitymacji czynnej i biernej stron. Nadto pozwany zakwestionował fakt wykonania przedmiotowej umowy pożyczki przez powódkę, podnosząc, iż powódka nie przedłożyła dowodu wypłaty pozwanemu umówionej kwoty pożyczki. W związku z tym, zdaniem pozwanego, bez znaczenia jest wypowiedzenie umowy pożyczki. Poza tym wypowiedzenie to jest, zdaniem pozwanego, nieskuteczne, albowiem powódka nie przedłożyła dowodu jego nadania pozwanemu. Zdaniem pozwanego załączona do pozwu koperta nie dowodzi tej okoliczności, albowiem nie widnieje na niej adresat, a poza tym wypowiedzenie nie jest podpisane. Niezależnie od powyższego pozwany podniósł, że wypowiedzenie umowy winno być poprzedzone wezwaniem kredytobiorcy do spłaty zadłużenia w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych, a ta przesłanka w niniejszej sprawie nie została spełniona.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 września 2015 roku pomiędzy (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., a N. L. została zawarta umowa pożyczki nr (...) z pakietem ubezpieczeniowym, w ramach której, po uprzednim potrąceniu prowizji za udzielenie pożyczki w kwocie 434,19 złotych oraz składek ubezpieczeniowych na wypadek utraty dochodu, trwałego inwalidztwa i zgonu kredytobiorcy w kwocie 456,47 złotych, wypłacona została kwota 5 890,66 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, N. L. zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 24 miesięcznych ratach w kwocie po 271,83 złotych, przy czym ostatnia rata w kwocie 271,57 złotych, płatnych do 17-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od października 2015 roku.

(dowód: umowa pożyczki, polisa ubezpieczeniowa na wypadek utraty dochodu i trwałego inwalidztwa kredytobiorcy, polisa na życie kredytobiorcy oraz harmonogram spłat pożyczki k. 27-42; potwierdzenie uruchomienia pożyczki k. 43; zestawienie operacji na rachunku bankowym pozwanego k. 65-65v)

Od dnia 27 lutego 2017 roku N. L. zaprzestał dokonywania spłat umówionych rat umowy pożyczki nr (...) z dnia 17 września 2015 roku.

(dowód: historia operacji na kontrakcie k. 23-24)

Z uwagi na brak spłat wymaganych rat pożyczki, (...) Bank (...) S.A. pismem z 16 czerwca 2017 roku, nadanym 28 czerwca 2017 roku, wypowiedziała N. L. zawartą umowę pożyczki nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia tegoż pisma kredytobiorcy.

(...) Bank (...) S.A. wezwała N. L. do dobrowolnego uregulowania w okresie wypowiedzenia dotychczasowego zadłużenia wymagalnego i poinformowała, że brak zapłaty w tym terminie spowoduje, że cała kwota pożyczki wraz z odsetkami i opłatami stanie się wymagalna.

Korespondencja w postaci zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy, wysłana do N. L. na adres wskazany w umowie pożyczki, wróciła niepodjęta w terminie z placówki pocztowej po dwukrotnym awizowaniu. Okres wypowiedzenia upłynął bezskutecznie.

W związku z wypowiedzeniem umowy, (...) Bank (...) S.A. pismem z 16 sierpnia 2017 roku, nadanym 23 sierpnia 2017 roku, wezwała N. L. do zapłaty całości zadłużenia w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem

skierowania sprawy na drogę postępowania sądowo-egzekucyjnego. Korespondencja ta, wysłana do N. L. na adres wskazany w umowie pożyczki, wróciła niepodjęta w terminie z placówki pocztowej po dwukrotnym awizowaniu.

(dowód: oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy wraz z dowodem nadania i dwukrotnego awizowania korespondencji k. 44-45; wezwanie do zapłaty wraz dowodem nadania i awizowania korespondencji k. 25-26v)

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 9 lutego 2018 roku, zadłużenie N. L. z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 17 września 2015 roku, wynosiło 1 871,11 złotych, w tym:

- kwota 1 704,87 złotych – tytułem niespłaconego kapitału pożyczki,

- kwota 166,24 złotych – tytułem skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych do dnia 8 lutego 2018 roku.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 20; historia operacji na kontrakcie k. 23-24)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Wszystkie podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

Przedłożony przez powódkę oryginał umowy (k. 27-42) dowodzi jednoznacznie, iż 17 września 2015 roku pomiędzy stronami niniejszego procesu zawarta została umowa pożyczki nr (...) z pakietem ubezpieczeniowym.

Przedłożone Sądowi przez powódkę: potwierdzenie uruchomienia pożyczki (k. 43) oraz przede wszystkim zestawienie operacji na rachunku bankowym pozwanego za okres od 15.09.2015r. do 20.09.2015r. (k. 65-65v), wskazują jednoznacznie, że z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki pozwanemu w dniu 17 września 2015 roku została wypłacona jednorazowo kwota 5 890,66 złotych. Natomiast z załączonej do akt sprawy historii operacji na kontrakcie (k. 23-24) oraz wyciągu z ksiąg bankowych (k. 20) wynika jednoznacznie, że z tytułu przedmiotowej umowy do spłaty przez pozwanego pozostał kapitał w kwocie 1 704,87 złotych.

Zgodnie z § 5 pkt 1. przedmiotowej umowy, kwota pożyczki została oprocentowana według zmiennej stopy procentowej, stosowanej w (...) S.A. dla pożyczek gotówkowych, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 9,99% w stosunku rocznym. Natomiast zgodnie z § 8 pkt 1. umowy, kwoty niespłaconych w całości lub w części rat pożyczki – w terminach określonych w planie spłaty – stają się następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. W § 8 pkt 2. umowy strony postanowiły, że w przypadku nie spłacenia raty w terminie, (...) S.A. pobiera od kwoty zaległej raty pożyczki odsetki według ustalonej przez tenże bank zmiennej stopy procentowej dla zadłużenia przeterminowanego równej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, wynoszącej w dniu zawarcia umowy 10,00% w stosunku rocznym. W § 12 pkt 1. postanowiono nadto, iż w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy, całość zadłużenia z tytułu umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego (...) S.A. nalicza i pobiera odsetki według stopy procentowej, o której mowa w § 8.

Z powodu braku spłaty przez pozwanego wymagalnych rat i w konsekwencji wypowiedzenia umowy, skapitalizowane odsetki umowne, naliczone w powyższy sposób do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w niniejszej sprawie, wynoszą 166,24 złotych.

Zważywszy na powyższe nie budzi wątpliwości Sądu, iż powódka wykazała istnienie zobowiązania, jego wysokość oraz legitymację czynną i bierną stron niniejszego procesu. Wysokość zobowiązania pozwanego została należycie przez powódkę udokumentowana, natomiast strona przeciwna nie przedstawiła dowodów kwestionujących wyliczenia (...) S.A., a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z § 11 pkt 1., 2. i 3. przedmiotowej umowy, bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków określonych w umowie. Termin wypowiedzenia liczył się od dnia następnego po dniu odebrania przez pożyczkobiorcę przesyłki poleconej zawierającej wypowiedzenie, nadanej za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na ostatni adres korespondencyjny pożyczkobiorcy.

Zatem wbrew twierdzeniom pozwanego, warunkiem skutecznego wypowiedzenia przedmiotowej umowy nie było uprzednie wezwanie pożyczkobiorcy do zapłaty zadłużenia w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych. Jak wskazano wyżej, powódka wykazała, że pozwany nie dotrzymał warunków określonych w umowie zaprzestając płacenia wymagalnych rat pożyczki. Wykazała również, że korespondencję zawierającą wypowiedzenie wysłała do pozwanego listem poleconym, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, na adres korespondencyjny wskazany przez pozwanego przy zawieraniu umowy. Na dowód tego przedłożyła oryginał pisma zawierającego wypowiedzenie, wysłanego do pozwanego, wraz z kopertą i zwrotnym potwierdzeniem odbioru (k. 44-45v).

Zaznaczyć należy, że adres, na który powódka wysłała wypowiedzenie, jest tożsamy z adresem, pod który skutecznie kierowana była do pozwanego korespondencja w niniejszej sprawie. Zatem nie budzi wątpliwości Sądu, iż powódka zasadnie uznała przesyłkę zawierającą wypowiedzenie, która wróciła niepodjęta przez pozwanego w terminie z placówki pocztowej po dwukrotnym awizowaniu, za skutecznie doręczoną pozwanemu.

Na marginesie jedynie podnieść należy, iż przedmiotowa umowa nie została zawarta pod presją przewagi powodowej spółki prowadzącej działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek i kredytów. Pozwany miał możliwość wyboru instytucji finansowej, u której chce zaciągnąć zobowiązanie. Zawarł przedmiotową umowę w ramach swobody kontraktowej. Znał treść swojego zobowiązania, w szczególności jego wysokość, wysokość poszczególnych rat kredytu i terminy ich spłaty; otrzymał egzemplarz umowy; mógł i powinien był szczegółowo zapoznać się z treścią umowy; mimo uprawnienia, nie odstąpił od umowy na zasadach określonych w umowie.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną.

W konsekwencji Sąd na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c., umowy pożyczki z dnia 17 września 2015 roku oraz art. 481 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 871,11 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 1 704,87 złotych od dnia 9 lutego 2018 roku do dnia zapłaty.

Mając na uwadze wynik procesu Sąd, w oparciu o przepisy art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 47,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 30,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.